

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW PETYCJI

(NR 132)

z dnia 18 czerwca 2026 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji do Spraw Petycji (nr 132)

18 czerwca 2026 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Rafała Bochenka (PiS)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany systemu rejestracji i rozpatrywania wniosków wizowych (BKSP-153-X-794/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany przepisów regulujących procedurę składania wniosków o wydanie wiz krajowych w celu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (BKSP-153-X-803/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 ze zm.) (BKSP-153-X-806/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46 ze zm.) (BKSP-153-X-882/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 15 ust. 5 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1749 ze zm.) (BKSP-153-X-885/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (BKSP-153-X-886/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 1712 ze zm.) (BKSP-153-X-887/26);
- rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie zasad przeliczania emerytur kobiet po osiągnięciu 65. roku życia (BKSP-153-X-888/26);
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra cyfryzacji na dezyderat nr 196 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany Ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach;
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra cyfryzacji na dezyderat nr 198 w sprawie wprowadzenia systemu kwalifikacji utworów audiowizualnych pod względem kategorii wiekowych;
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra kultury i dziedzictwa narodowego na dezyderat nr 199 w sprawie wprowadzenia systemu kwalifikacji utworów audiowizualnych pod względem kategorii wiekowych;
- rozpatrzenie projektów dezyderatów:
 - w sprawie zmiany Ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;

- w sprawie sporządzania i publikowania przez organizatorów wypoczynku dla dzieci oceny ryzyka występujących zagrożeń i środków podjętych dla ich minimalizacji;
- w sprawie zasad przyznawania świadczenia wspierającego, zasiłku pielęgnacyjnego i dodatku pielęgnacyjnego;
- w sprawie obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne;
- w sprawie zmiany art. 221 ust. 1 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
- w sprawie rekompensaty dla właścicieli lokali mieszkalnych za okres przewlekłości postępowań o eksmisję oraz nieopuszczenia lokalu przez najemców;
- w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie przepisów dotyczących funkcjonowania klubów sportowych;
- w sprawie zmiany tekstu hymnu państwowego Rzeczypospolitej Polskiej;
- w sprawie zmiany Ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń.

W posiedzeniu udział wzięli: **Marzena Sawicka** dyrektor Departamentu Telekomunikacji Ministerstwa Cyfryzacji, **Joanna Walasek** zastępca dyrektora Departamentu Konsularnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, **Krzysztof Napora** zastępca dyrektora Departamentu Identyfikacji Elektronicznej Centralnego Ośrodka Informatyki, **Zbigniew Wasiak** naczelnik wydziału w Departamencie Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, **Mirosław Cebula** główny specjalista w Departamencie Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości, **Katarzyna Kaczmarska** główny specjalista w Departamencie Strategii Kultury i Mediów Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, **Karolina Marzec-Franke** główny specjalista w Biurze Ministra Ministerstwa Sprawiedliwości, **Marcin Morawski** główny specjalista w Departamencie Prawa Autorskiego i Filmu Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, **Dominik Tomczak** główny specjalista w Departamencie Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, **Joanna Fałdyga** radca w Departamencie Prawa Pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, **Joanna Pisarczyk-Jagielska** radca w Departamencie Zarządzania Danymi Ministerstwa Cyfryzacji, **Ewelina Michałek** starszy specjalista w Biurze Prawnym Głównego Inspektoratu Weterynarii, **Arkadiusz Biernacki** starszy specjalista w Biurze Zdrowia i Ochrony Zwierząt Głównego Inspektoratu Weterynarii, **Anna Majerek** główny specjalista w Okręgowym Inspektoracie Pracy w Krakowie oraz członek Związku Zawodowego Pracowników Państwowej Inspekcji Pracy przy Okręgowym Inspektoracie Pracy w Krakowie, **Maciej Pęczak** główny specjalista w Okręgowym Inspektoracie Pracy w Krakowie oraz członek Związku Zawodowego Pracowników Państwowej Inspekcji Pracy przy Okręgowym Inspektoracie Pracy w Krakowie oraz dr **Adam Ostrowski** ekspert ds. legislacyjnych Związku Miast Polskich.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Dzień dobry państwu. Witam serdecznie wszystkich na posiedzeniu Komisji do Spraw Petycji.

Otwieram posiedzenie.

Witam serdecznie wszystkich parlamentarzystów, zaproszonych gości, przedstawicieli rządu, petytorów i wszystkie osoby zainteresowane, które są z nami albo śledzą nasze posiedzenie za pośrednictwem mediów elektronicznych.

Szanowni państwo, otrzymaliście państwo wcześniej porządek obrad na swoich mailach. Pytanie, czy są jakieś uwagi do tego porządku obrad, do kolejności punktów, jakie będziemy rozpatrywali, jakieś sugestie? Nie widzę, a więc będziemy procedowali zgodnie z zaproponowaną kolejnością.

Szanowni państwo, pierwszy punkt, czyli petycja w sprawie zmiany systemu rejestracji i rozpatrywania wniosków wizowych.

Petycję referuje pan poseł, pan przewodniczący Stanisław Gorczyca. Tu była sugestia, żeby wspólnie trzy punkty w jednym punkcie rozpatrzyć?

Posel Stanisław Gorczyca (KO):

Tak jest, panie przewodniczący, bo one dotyczą reformy systemu rejestracji, rozpatrywania wniosków wizowych, petycji w sprawie zmian przepisów regulujących procedury składania wniosków, a także wydawanie wiz krajowych typu D.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Dobrze.

Posel Stanisław Gorczyca (KO):

One są związane ze sobą.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

W takim razie w jednym punkcie rozpatrzymy te trzy petycje. Czyli w tym punkcie rozpatrujemy petycję w sprawie zmiany systemu rejestracji i rozpatrywania wniosków wizowych. To jest pierwsza petycja. Kolejna petycja to petycja w sprawie zmiany przepisów regulujących procedurę składania wniosków o wydanie wiz krajowych w celu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Kolejna petycja, którą zajmujemy się w tym punkcie, to petycja w sprawie zmiany Ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Panie przewodniczący, oddaję panu głos. Bardzo proszę.

Posel Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący.

Przechodzę do pierwszej petycji, którą chciałbym państwu przybliżyć. Ona dotyczy wprowadzenia zmian w systemie rejestracji i rozpatrywania wniosków wizowych w Rzeczypospolitej Polskiej, jak określił to wnioskodawca, a w szczególności w krajach trzecich, takich jak Filipiny, gdzie od połowy lipca ubiegłego roku wdrożono obowiązek składania wniosków wizowych wyłącznie poprzez punkty przyjmowania wniosków wizowych, to jest International Services Limited.

Zdaniem autora petycji, rozwiązanie to nie jest dobre, ponieważ generuje liczne nieprawidłowości i ogranicza bezpośredni dostęp do procedur wizowych osobom zainteresowanym. Dlatego formułuje on następujące postulaty: przywrócenie pełnej rejestracji online w systemie e-konsulat, wprowadzenie prawa do wstępnej rejestracji przez pracodawcę, wprowadzenie kontroli systemu przez polskie organy państwowe, zmiana roli systemu International Services Limited, wydawanie pierwszej wizy krajowej na sześć miesięcy, rozważenie wprowadzenia promesy wizowej wydawanej w Polsce.

Analizując przedmiotową petycję, ekspert Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji (BEOS) bardzo dużo uwagi poświęca outsourcingowi wizowemu, czyli współpracy z usługodawcami zewnętrznymi w procesie wydawania wiz, z racji tego, że wnioskodawca właśnie w tym rozwiązaniu upatruje istotę problemu. Sporządzający opinię prawną wskazuje, że chociaż nasza ustawa o cudzoziemcach nie odnosi się bezpośrednio do tej kwestii, to z pomocą przychodzi Kodeks wizowy, który enumeratywnie wymienia czynności, jakie można w kwestii wydawania wiz powierzyć usługodawcy zewnętrznemu. W katalogu tym znajdują się m.in. przyjmowanie danych i wniosków, łączenie z pobieraniem danych biometrycznych i przekazywanie takiego wniosku konsulatowi bądź organom centralnym, pobieranie należnej opłaty, planowanie terminów wizyt osób ubiegających się o wizę w stosownych przypadkach w konsulacie lub w pomieszczeniach usługodawcy zewnętrznego.

Jednocześnie z Kodeksu wizowego jednoznacznie wynika, że analiza wniosków wizowych, ewentualnie rozmowy z zainteresowanymi, podejmowanie decyzji w sprawie wizy czy dróg oraz umieszczenie naklejek wizowych dokonywane jest wyłącznie przez konsulat. Oznacza to, że czynności stanowiące podstawę postępowania wizowego nie podlegają procedurze outsourcingowej. Poza tym załącznik nr 10 do Kodeksu wizowego szczegółowo określa, jakie elementy muszą być zawarte w umowie z usługodawcą zewnętrznym. Wśród tych elementów są oczywiście zadania usługodawcy, standardy działania, zasady dokonywania kontroli tego, co realizuje podmiot outsourcingowy, wysokość opłat za poszczególne usługi etc. Rozwiązania te sprzyjają zapewnieniu przejrzystości całego procesu wizowego i ograniczeniu sytuacji korupcyjnych, na które zwraca uwagę autor petycji, formułując postulaty wprowadzenia zmian, które wymieniał na początku swojej wypowiedzi.

W tym miejscu warto również zaznaczyć, że – tak jak podaje ekspert BEOS w swoim opracowaniu – w pewnych sytuacjach outsourcing wizowy jest jedynym rozwiązaniem umożliwiającym sprawne prowadzenie procesu wizowego. Rozwiązanie to realizowane jest zresztą nie

tylko przez Polskę; ograniczenie w naszym przypadku do kilku krajów, takich jak Turcja, Chiny, Indie, Ukraina czy wymienione w petycji Filipiny.

Wydaje się, że głównym problemem leżącym u podstaw petycji są nie procedury, a wydajność systemu wizowego funkcjonującego na Filipinach. Zainteresowanie uzyskaniem polskich wiz przez obywateli Filipin, w tym zwłaszcza wiz pracowniczych, jest ogromne, o czym świadczą dane MSZ. Wynika z nich skokowy wzrost wydawanych zezwoleń na pracę z nieco ponad 2050 w 2018 r. do prawie 38 000 zezwoleń w 2024 r. Obywatele Filipin zajmują szóste miejsce wśród krajów, co do których wystawia się najwięcej dokumentów legalizujących pracę. Opinia eksperta BEOS jest bardzo obszerna i szczegółowa. Pozwoliłem sobie z racji limitu czasowego poruszyć tylko najistotniejsze wątki.

Z pewnością polityka wizowa jest ważnym elementem polityki migracyjnej, zwłaszcza w sytuacji, kiedy w wielu zawodach borykamy się z deficytem pracowników. Dlatego, jak sugeruje stały doradca Komisji, możemy tę petycję rozpatrzyć na dwa sposoby, ale zanim będę rekomendował Wysokiej Komisji i panu przewodniczącemu, przedstawię kolejne dwie petycje, które się w jakiś sposób też wiążą z tą pierwszą, którą przedstawiłem.

Przechodzę do drugiej petycji. Kontynuując temat wizowy w tym punkcie porządku obrad, skupimy się na analizie petycji w sprawie zmiany przepisów regulujących procedurę składania wniosków o wydanie wiz krajowych typu D. Niniejsza petycja zawiera kilka wątków, które sprowadzają się do wprowadzenia możliwości składania wniosków wizowych w imieniu cudzoziemców bezpośrednio przez pracodawców za pośrednictwem ePUAP z wykorzystaniem podpisu zaufanego lub kwalifikowanego i z jednoczesnym ograniczeniem liczby wniosków wizowych składanych przez jednego pracodawcę do maksymalnie czterech cudzoziemców rocznie, czyli po jednym w kwartale. Po drugie, wdrożenie ustalenia terminów wizyt w konsulatach według kolejności rejestracji wniosków w systemie publicznym, bez mechanizmu tzw. slotów. W tym miejscu przypomnę tylko, że mechanizm ten to nic innego jak elektroniczny system rezerwacji terminów, czyli tzw. odcinek czasowy czy okienka czasowe w urzędach konsularnych lub zewnętrznych centralach wizowych. Po trzecie, zapewnienia pełnej kontroli państwa nad systemem rejestracji wizowej oraz wyeliminowanie nieformalnych pośredników. Po czwarte, wydawania pierwszej wizy krajowej na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, po to aby można było zweryfikować zgodność pobytu z jego celem, czyli zatrudnieniem.

Oczywiście petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne wynikające z ustawy o petycjach.

W aktualnym stanie prawnym szczegółowe regulacje dotyczące wydawania wiz krajowych zawiera ustawa o cudzoziemcach oraz rozporządzenie w sprawie wiz dla cudzoziemców, a więc przepis wykonawczy dla tej ustawy. Przede wszystkim trzeba w tym miejscu zwrócić uwagę, że powyższe przepisy ustanawiają zasadę, że cudzoziemiec ubiegający się o wizę jest zobligowany złożyć formularz wizowy wraz z fotografią i innymi wymaganymi dokumentami osobiście. Ma to swoje uzasadnienie podyktowane koniecznością złożenia przez zainteresowanego linii papilarnych. Obecność wnioskodawcy daje również możliwość ewentualnej weryfikacji informacji udzielonych przez cudzoziemca. Ponadto przyjęcie wniosku odnotowane zostanie w dokumencie podróży cudzoziemca.

Warto także dodać, że składanie wniosków wizowych osobiście jako zasada funkcjonuje we wspólnotowym Kodeksie wizowym, ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady w 2009 r. Zapisy kodeksu nie ujmują, podobnie jak prawo polskie, pracodawców jako odrębnego podmiotu uprawnionego do złożenia wniosku wizowego. Odnosząc się do ustanowienia proponowanej w petycji możliwości składania wniosku wizowego przez ePUAP, musimy zdawać sobie sprawę, że ten kanał komunikacji oparty o elektroniczną skrzynkę podawczą jest i będzie sukcesywnie zastępowany publiczną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego. Czyli skrzynka e-Doręczenia od 1 stycznia br. stała się podstawowym kanałem komunikacji elektronicznej z podmiotami publicznymi i docelowo zastąpi korespondencję przy użyciu ePUAP.

Nie ulega zatem wątpliwości, że system ePUAP aktualnie pełni rolę pomocniczą, mając zastosowanie w procedurach niewspieranych przez systemy dedykowane. Oznacza to, po pierwsze, że wprowadzenie możliwości składania wniosków wizowych przez ePUAP byłoby niespójne z aktualnym kierunkiem cyfryzacji administracji publicznej. Po drugie, należy pamiętać, że ani ePUAP, ani system e-Doręczenia nie są systemami dedykowanymi sprawom wizowym. Systemy te bowiem nie są projektowo zintegrowane z systemami takimi jak wizowy system informacyjny czy systemami identyfikacji biometrycznej. Obecnie w Unii Europejskiej trwają

prace nad stworzeniem specjalnego systemu wizowego na poziomie wspólnoty, co wydaje się krokiem absolutnie zrozumiałym i właściwym.

Omawiając tę problematykę, warto wspomnieć o zmianach legislacyjnych wprowadzonych do polskiego porządku prawnego chociażby w ubiegłym roku. Mam tu na myśli Ustawę z dnia 25 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawę o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Mają one ograniczyć nadużycia związane z dostępem cudzoziemców do naszego rynku pracy, usprawnić procedury oraz doprowadzić do pełnej elektronizacji cytowanych postanowień. Te zmiany wdrożono przede wszystkim po to, aby cudzoziemcy uzupełniali niedobory w zawodach deficytowych. Jeśli chodzi o postulat zapewnienia kontroli państwa nad systemem wizowym, to takie uregulowania zostały zawarte w ustawie o cudzoziemcach i Kodeksie wizowym.

Biorąc te wszystkie aspekty pod uwagę, ekspert analizujący petycję proponuje nie uwzględniać postulatu. Jednak ja na końcu, po przedstawieniu trzeciej petycji, będę miał nieco inną propozycję. Za chwilę, po przedstawieniu już krótko trzeciej petycji, zaproponuję ją Komisji.

Trzecia petycja, której tytuł nawiązuje do zmiany Ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, właściwie jest merytorycznie tożsama z wnioskiem, który referowałem w punkcie drugim porządku obrad. Jej autor postuluje zmianę procedury rejestracji wniosków o wydanie wiz krajowych typu D w celu wykonywania pracy przez cudzoziemców spoza Unii Europejskiej. Powtarza tym samym żądanie z omawianej wcześniej petycji, umożliwienia procedowania rejestracji wniosku wizowego przez ePUAP, jak to określa analogicznie do procedury składania wniosków o zezwolenie na pracę. Wnosi też o ustanowienie mechanizmów ograniczenia nadużyć. Tymi mechanizmami miałyby być ograniczenie do jednego zezwolenia na pracę dla tej samej osoby w okresie sześciu miesięcy oraz ograniczenie do jednego wniosku wizowego rejestrowanego przez jednego pracodawcę w okresie trzech miesięcy. Ta petycja różni się od rozpatrywanej w punkcie drugim chyba tylko tym, że zawiera w swojej treści projekt przewidujący nowelizację Ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, polegający na dodaniu art. 60a i 60b, stanowiących realizację oczekiwań wnioskodawcy.

Pozwólcie państwo, że wobec powyższego nie będę powtarzał tego, co powiedziałem przy referowaniu petycji z punktu drugiego dzisiejszego posiedzenia. Za ekspertem BEOS dodam jedynie, że stwierdzenie składającego petycję, iż rejestracja wniosku o wydanie wizy powinna odbywać się w sposób analogiczny jak w przypadku wniosków o wydanie zezwolenia na pracę, nie ma racji bytu, ponieważ różny jest charakter postępowań o uzyskanie zezwolenia na pracę i uzyskanie wizy. Inne są też ich podstawy prawne.

Aktywność legislacyjna w obszarze problematyki związanej z zatrudnieniem cudzoziemców świadczy o dużym ciężarze gatunkowym tych zagadnień i ich wpływie na gospodarkę. Jako przykład tej aktywności można podać wejście w życie 1 czerwca 2025 r. ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wyeliminowania nieprawidłowości w systemie wizowym RP, m.in. zintensyfikowanych w wystąpieniu pokontrolnym prezesa NIK dotyczącym nadzoru ministra spraw zagranicznych nad działalnością konsularną. Nie sposób w tym miejscu nie wspomnieć o wprowadzonym w ustawie o cudzoziemcach systemie priorytetowego rozpatrzenia wniosków wizowych cudzoziemców mających wykonywać pracę w przedsiębiorstwach, których działalność figuruje w specjalnym wykazie działalności o istotnym znaczeniu dla gospodarki narodowej. Podobną ścieżkę przewidziano także dla grup zawodów z niedoborami kadrowymi. Wszystkie te zabiegi mają przeciwdziałać praktykom niekontrolowanego wydawania zezwoleń na pracę, a co za tym idzie i na pobyt.

Podsumowując, ekspert opiniujący wszystkie trzy petycje związane z problematyką dotyczącą procedury wydawania wiz rekomenduje Komisji nieuwzględnienie postulatów zawartych w przedmiotowych petycjach. Stały doradca natomiast opowiada się za skierowaniem dezyderatu do ministra spraw zagranicznych. Pewnie jeszcze będzie dyskusja, ale ja również opowiadam się za przygotowaniem dezyderatu, najlepiej jednego w odniesieniu do trzech petycji, z punktu pierwszego, drugiego i trzeciego porządku obrad. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący.

Otwieram dyskusję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w sprawie tych trzech petycji, które łącznie w tym momencie rozpatrujemy?

Nie ma chętnych, panie przewodniczący.

Poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Panie przewodniczący, stawiam rekomendację, aby właśnie skierować dezyderat do ministra spraw zagranicznych. Dotyczy to tych trzech petycji, które przedstawiłem.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Jasne.

Szanowni państwo, mamy rekomendację, aby skierować dezyderat w sprawie tych trzech petycji, które zostały łącznie w tym punkcie przedstawione, zwłaszcza że one rzeczywiście merytorycznie są komplementarne i łączą się tematycznie. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw wobec takiego rozstrzygnięcia tych spraw na tym etapie? Nie widzę.

Kierujemy dezyderat w sprawie pierwszego, drugiego i trzeciego punktu – do ministra spraw zagranicznych?

Poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Tak.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Do ministra spraw zagranicznych, oczywiście.

Szanowni państwo, przechodzimy do kolejnego punktu naszego porządku dziennego, czyli petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Petycję referuje pan poseł Marcin Józefaciuk. Bardzo proszę.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Serdecznie dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, przedmiotem petycji jest zmiana ustawy w zakresie przepisów regulujących uprawnienia procesowe pokrzywdzonego. Żądanie zawarte w petycji sprowadza się do nadania konkretnego brzmienia art. 49 poprzez dodanie do jego treści... Stanowiącego, że w sprawach o przestępstwa przeciwko ochronie zwierząt, o których mowa w art. 35 ustawy o ochronie zwierząt: „organy inspekcji weterynaryjnej mogą wykonywać prawa pokrzywdzonego, jeżeli w zakresie swojego działania ujawniły przestępstwa albo wystąpiły o wszczęcie postępowania”.

Analiza Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji dokładnie pokazuje, co należy do ustawowych zadań inspekcji, w jaki sposób może interweniować. Natomiast uważam, że zmiana jest na tyle systemowa i na tyle nie jest punktowa... To znaczy, jestem gotów omawiać dalej tę petycję jak najbardziej, natomiast mamy utworzoną Komisję Nadzwyczajną do spraw ochrony zwierząt, która zajmuje się tymi sprawami. Dlatego jakkolwiek akcję byśmy zrobili... Co prawda tutaj eksperci sugerują nieuwzględnienie przez Komisję żądania będącego przedmiotem petycji. Ja natomiast przekazałbym tę petycję do komisji nadzwyczajnej ze względu na to, że tam pracujemy nad tym i moglibyśmy się bardziej merytorycznie – nie mówię, że my nie jesteśmy merytoryczni – pochylić nad tą petycją. Dlatego moja propozycja jest, aby zamknąć na naszym poziomie i jak najszybciej przekazać do komisji nadzwyczajnej. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Mamy też rekomendację od razu. Bardzo proszę.

Główny specjalista w Departamencie Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości Mirosław Cebula:

Wysoka Komisjo, szanowni państwo, Mirosław Cebula z Departamentu Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości.

W przedmiocie tejże petycji chciałbym dodać oprócz tego, co pan poseł przedstawił i co wynika z opinii prawnej Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji, że propozycja petycji jest mocno fragmentaryczna i ona jednak systemowo nie odpowiada potrzebom ustawodawczym. Chcę

wskazać na dwie rzeczy. Pierwszą z nich jest to, że Inspekcja Weterynaryjna, proszę państwa, jest organem prowadzącym postępowania na przykład mandatowe o niektóre przepisy karne wykroczeniowe z tej samej ustawy. Jeżeli więc z jednej strony jest organem, to systemowo raczej nie powinna być również pokrzywdzonym o inne przepisy tej samej ustawy. Wynika to, proszę państwa z rozporządzenia prezesa Rady Ministrów z 28 lipca 2008 r., gdzie wskazano nadanie funkcjonariuszom Inspekcji Weterynaryjnej – ściganie dwóch wykroczeń, to jest § 2 tej ustawy, właśnie dokładnie z tej samej ustawy. Aktualnie w Kodeksie postępowania karnego tylko Państwowa Inspekcja Pracy ma takie uprawnienia, o jakie wnosi petytor, czyli w sytuacji ujawnienia przestępstwa lub złożenia zawiadomienia może również wykonywać uprawnienia pokrzywdzonego. To jest pierwsza kwestia.

Druga kwestia, dodatkowo, która przemawiałaby za ewentualnym nieuwzględnieniem tej petycji, to jest mianowicie to, że petytor chce usprawnić ściganie tych przestępstw, zapewnić efektywność. Powiem tak, że nic nie stoi na przeszkodzie...

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Przepraszam, że wejdę w zdanie, pan rzeczywiście bardzo merytorycznie już zaczyna omawiać te mechanizmy. To jest bardzo istotne. Natomiast rzeczywiście my pewnie będziemy to przekierowywać, tak tutaj wszyscy myślimy, do merytorycznej komisji, która zajmuje się przygotowaniem rozwiązań właśnie w tej sprawie. Myślę, że jeżeli chodzi o kwestie merytoryczne, już takie szczegółowe, to one tam powinny być wyłożone, bo rzeczywiście jest komisja nadzwyczajna powołana właśnie do tych spraw, pracuje w Sejmie i to ona takie rzeczy rozwiązuje.

W związku z tym my oczywiście tej pracy nie kończymy tutaj, tylko przekierowujemy do ludzi, którzy siedzą w temacie i pracują nad rozwiązaniami prawnymi w tym zakresie. Dlatego nie wiem, czy jest sens teraz artykułować te wszystkie argumenty. One oczywiście są słuszne, biorąc pod uwagę oczekiwania petytorów i dobrze, że taka dyskusja się toczy. Natomiast pytanie, czy te pana uwagi zostaną uwzględnione przez ludzi, którzy są merytorycznie zaangażowani w ten proces, z uwagi na to, że wiemy doskonale, że rozwiązania legislacyjne w tym zakresie są przygotowywane.

Główny specjalista w departamencie MS Mirosław Cebula:

Dobrze. Zatem dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Dziękuję bardzo. Szanowni państwo, jest rzeczywiście rekomendacja, żeby przekierować tę petycję, do Komisji Nadzwyczajnej do spraw ochrony zwierząt. Tak? Taka jest nazwa tej komisji?

Posel Marcin Józefaciuk (niez.):

Tak, jak najbardziej. Natomiast jeżeli na przykład jest na piśmie stanowisko ministerstwa, to ze względu na to, że wiadomo, że ta petycja została przekierowana do komisji nadzwyczajnej, to można też od razu do komisji takie stanowisko wysłać, prawda?

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Można, oczywiście. Natomiast państwo pewnie też będziecie korzystali z zaplecza eksperckiego ministerstwa przy opracowywaniu tych przepisów. Szanowni państwo, mamy więc rekomendację w tym zakresie, abyśmy przekierowali tę petycję do Komisji Nadzwyczajnej do spraw ochrony zwierząt. Pytanie, czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw wobec takiego rozstrzygnięcia tej sprawy? Nie widzę.

Przekierowujemy tę petycję do komisji nadzwyczajnej.

Szanowni państwo, punkt piąty, czyli petycja w sprawie zmiany art. 15 ust. 5 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Petycję referuje pan poseł Robert Warwas. Bardzo proszę.

Posel Robert Warwas (PiS):

Bardzo dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy w sprawie likwidacji wskaźnika wysokości podstawy emerytury określonego na 250% poprzez nadanie nowego brzmienia art. 15 ust. 5 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wszelkie wymogi formalne.

Autor petycji przedstawił sposób wyliczenia swojej emerytury, w którym odniósł się do indywidualnego wskaźnika 308%, jak i do przewidywalnego w przepisach prawa maksymalnego wskaźnika podstawy wymiaru emerytury w wysokości 250%. Uznał on, że takie przeliczenie pomniejsza emeryturę, uznając ją za niekonstytucyjną i niesprawiedliwą. Czyli reasumując, autor petycji twierdzi, że jego rzeczywisty wskaźnik emerytury wynosi 308%, a ZUS przyjął tylko 250% zgodnie z ustawą i przez to autor petycji uważa, że emerytura jest niższa niż byłaby bez limitu. Dlatego autor petycji zgłasza propozycję zmiany właśnie tej ustawy, aby ponownie przeliczyć emeryturę bez limitu 250%.

Jak wskazuje Biuro Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu, propozycja zniesienia obowiązującego ograniczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty do 250% budzi wątpliwości właśnie z punktu widzenia zasady systemu ubezpieczeń społecznych. Brak takiego ograniczenia tylko w przypadku formuły wymiaru świadczeń doprowadziłby do sytuacji podważania wysokości świadczeń i nie znajduje odzwierciedlenia w wysokości opłacanych składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Jeśli zniesiemy limit 250% tylko przy obliczaniu emerytur, część osób otrzyma wyższe świadczenie, mimo że system składkowy nie był projektowany pod takie świadczenia.

Zdaniem też Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji obecny system zawiera różne ograniczenia i mechanizmy równoważące. Usunięcie jednego z nich mogłoby właśnie zwiększyć wydatki z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wzrost świadczeń nie byłby w pełni powiązany z zasadami naliczania składek obowiązujących w czasie aktywności zawodowej tych osób. Jest rekomendacja Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu, aby nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Otwieram dyskusję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Przedstawiciele rządu, bardzo proszę.

Naczelnik wydziału w Departamencie Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Zbigniew Wasiak:

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, Zbigniew Wasiak, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Rzeczywiście w pełni zgadzamy się i popieramy stanowisko przedstawione przez Biuro Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji. Ono oddaje w zasadzie charakter tego problemu, który powstał. Tylko dodam jeszcze, że osoba, która złożyła petycję, przeszła na emeryturę w roku 2008, podczas gdy przepis, który – jej zdaniem – ma charakter niekonstytucyjny, obowiązuje od roku 1991, więc to tylko tytułem... Natomiast naszym zdaniem petycja jest w pełni niezasadna, jest asystemowa i zupełnie oderwana od obecnych realiów systemu ubezpieczeń społecznych.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos w tym punkcie? Rekomendacja jest taka, pan poseł rekomendował, abyśmy nie uwzględniali żądania zawartego w przedmiotowej petycji. Zostało to też uzasadnione. Rozumiem, że nie ma sprzeciwu wobec takiego rozstrzygnięcia tej sprawy? Nie widzę.

Nie uwzględniamy żądania zawartego w tej petycji.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Przechodzimy do kolejnego punktu, czyli do petycji w sprawie zmiany Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Petycję referuje pan poseł Marcin Józefaciuk. Bardzo proszę.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Serdecznie dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, przedmiotem tejże petycji jest zmiana ustawy – Kodeks postępowania karnego w zakresie przepisów regulujących podstawy wznowienia prawomocnie zakończonego postępowania sądowego. Wznowienie postępowania jest

nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, który daje podstawy do wzruszenia postępowania sądowego w sytuacjach szczególnie rażących. Instytucja ta dotyczy eliminowania z obrotu prawnego prawomocnych orzeczeń sądu kończących postępowania dotkniętych najpoważniejszymi wadami, ze względu na które kontrolowanego orzeczenia nie da się pogodzić z dobrem wymiaru sprawiedliwości. W klasycznym ujęciu katalog podstaw wznowienia wynikających z art. 540 obejmuje trzy grupy. Biorąc pod uwagę przedmiot petycji, znaczenie mają przede wszystkim przesłanki grupy trzeciej wymienionej w ekspertyzie. Zgodnie z art. 540 postępowanie wznowia się na korzyść strony, jeśli Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą przepisu prawnego, na podstawie którego wydano orzeczenie. Wznowienie nie może nastąpić na niekorzyść oskarżonego.

Propozycja zawarta w petycji, abstrahując od jej redakcji, zakłada w istocie możliwość wznowienia postępowania w przypadku każdorazowego uchylenia przepisu prawa procesowego, na skutek którego doszło do niekorzystnej dla oskarżonego w porównaniu do stanu prawnego po jego uchyleniu sytuacji procesowej. Stanowiłaby zasadnicze odejście od podstaw wznowienia wskazanych w art. 540. Dla oceny złożonej petycji znaczenie ma także inna okoliczność. Postulat wprowadzenia nowej przesłanki wznowienia prawomocnie zakończonego postępowania sądowego, wnioskodawca wiąże z postępowaniem prowadzonym w swojej własnej sprawie, a w szczególności z treścią art. 523 Kodeksu postępowania karnego. O zasadności petycji, w ocenie wnioskodawcy, mają również przesądzać okoliczności faktyczne związane z kontrolą konstytucyjności tegoż artykułu.

Propozycja zawarta w petycji zakłada w istocie możliwość wznowienia postępowania w przypadku każdorazowego uchylenia przepisu prawa procesowego, na skutek którego doszło do niekorzystnej dla oskarżonego sytuacji procesowej – nie zasługuje na uwzględnienie. Przepisy dotyczące wznowienia wobec domniemania prawidłowości ustaleń i rozstrzygnięć zawartych w prawomocnym orzeczeniu powinny być stosowane w sposób ścisły i nie powinny podlegać wykładni rozszerzającej.

Ekspert w Biurze Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji sugeruje nieuwzględnienie przez Komisję żądania będącego przedmiotem petycji i przechylam się do tego stanowiska. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Bardzo proszę.

Główny specjalista w departamencie MS Mirosław Cebula:

Wysoka Komisjo, szanowni państwo, ponownie Mirosław Cebula z Departamentu Prawa Karnego.

Powiem krótko, my oczywiście popieramy stanowisko Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji, również pana posła, ponieważ przepisy procedury dają narzędzia do oceny, ale same w sobie nie stanowią sankcji i dlatego też nie ma tak jak w prawie karnym materialnym, że stosuje się ustawę względniejszą. Po prostu przepisy procedury stosuje się niejako w locie, tak można powiedzieć. Ponieważ kiedy proces się rozpocznie, często zdarza się, że te przepisy się zmieniają. Jednak gdyby chcieć z powodu zmiany jakiegokolwiek przepisu wznowiać postępowania, to niestety doprowadziłoby to do całkowitego paraliżu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie, w tym punkcie? Nie widzę.

Rekomendacja pana posła była taka, abyśmy nie uwzględniali żądania zawartego w przedmiotowej petycji. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw wobec takiego rozstrzygnięcia tej sprawy? Nie widzę.

Nie uwzględniamy żądania zawartego w przedmiotowej petycji.

Punkt siódmy naszego posiedzenia, tą petycją zajmował się także pan poseł Marcin Józefaciuk. Jest to petycja w sprawie zmiany Ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Serdecznie dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja rzeczywiście dotyczy zmiany przepisów ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy w zakresie dodatkowego urlopu wypoczynkowego

oraz zadaniowego czasu pracy. Należy wskazać, że petycja dotyczy zmiany przepisów z ustawy właśnie o Państwowej Inspekcji Pracy w zakresie dodatkowego urlopu. Postulaty te zawierają się w sprawach rozpatrywanych już przez Komisję do Spraw Petycji w związku z wniesionymi wcześniej petycjami o numerach 155-X-440/25, 305/24 oraz 887/26. Dlatego na podstawie art. 12 ust. 1 sugeruję pozostawić petycję bez rozpatrzenia. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Proszę bardzo.

Główny specjalista w Okręgowym Inspektoracie Pracy w Krakowie oraz członek Związku Zawodowego Pracowników Państwowej Inspekcji Pracy przy Okręgowym Inspektoracie Pracy w Krakowie Anna Majerek:

Bardzo dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, Anna Majerek, Okręgowy Inspektorat Pracy w Krakowie i jednocześnie członek Związku Zawodowego Pracowników Państwowej Inspekcji Pracy przy Okręgowym Inspektoracie Pracy w Krakowie.

Odnosząc się do rekomendacji, jako petytor pragnę zauważyć, że Wysoka Komisja, rozpatrując rzeczywiście w przeszłości petycje dotyczące zmian w ustawie o Państwowej Inspekcji Pracy, wychodząc naprzeciwko oczekiwaniom pracowników PIP, podjęła ogółem dwie inicjatywy ustawodawcze, z czego ta w zakresie urlopu dodatkowego, ale dla inspektorów pracy, została rozpatrzona i zakończyła się sukcesem. Nasz związek pierwszy raz składa petycję do Wysokiej Komisji. Dlatego też pracownicy Państwowej Inspekcji Pracy, reprezentowani przez naszą organizację związkową, ale myślę, że nie tylko, bo osoby, które pracują na stanowiskach merytorycznych, upatrują w Wysokiej Komisji realną drogę do wdrożenia postulowanych w niniejszej petycji punktowych, ale bardzo ważnych zmian, na które czekamy od wielu lat.

Teraz bardzo krótko, jeśli mogę się odnieść do pierwszego z postulatów, jakich dotyczyła właśnie nasza petycja, czyli wprowadzenia dodatkowego urlopu dla pracowników, podkreślam, niewykonujących czynności kontrolnych. Chciałabym podkreślić, że większość pracowników, których dotyczy proponowana w art. 52b zmiana, stanowią pracownicy merytoryczni wykonujący zadania o znacznym stopniu skomplikowania i odpowiedzialności oraz narażenia na stres i wypalenie zawodowe.

Wysoka Komisjo, te zadania to m.in. osobiste i telefoniczne poradnictwo prawne, to przygotowywanie opinii i odpowiedzi dla petentów, to obsługa spraw skargowych, organizacja i prowadzenie kampanii prewencyjnych, to szkolenia i wiele jeszcze innych zadań, których, jak Wysoka Komisja zapewne się orientuje, z roku na rok coraz więcej przybywa. W tym miejscu warto pamiętać o specyfice działania naszego urzędu. Do Inspekcji Pracy, czyli do nas właśnie w pierwszym kontakcie, zgłaszają się zazwyczaj osoby w sytuacjach trudnych, kryzysowych.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Przepraszam, że wejdę pani w zdanie, ale my już podobną petycję rozpatrywaliśmy i też podjęliśmy w tym zakresie decyzję. Natomiast też uważamy, że tego rodzaju postulaty państwowych urzędów administracji publicznej, związane chociażby z zarobkami, z kwestiami urlopowymi, tak jak tutaj państwo akurat postulujecie, powinny być rozpatrywane w ramach administracji państwowej. My, jako Komisja, jesteśmy komisją przede wszystkim dla obywateli, która ma być takim kanałem komunikacyjnym pomiędzy nami, parlamentarzystami, a obywatelami. Jest takim organem pomocniczym, tak jak tutaj słusznie pan przewodniczący podpowiada, jeżeli chodzi o cały proces legislacyjny, żebyśmy naprawiali to prawo tam, gdzie są rzeczywiście jakieś luki, niedoróbki. Natomiast tego rodzaju sprawy związane z organizacją urlopów, w tym przypadku pracowników Państwowej Inspekcji Pracy, to z całym szacunkiem, ale powinniście sobie to państwo już wydyskutować, załatwiać w ramach struktur administracyjnych państwa i tych organów, które państwa nadzorują. Jest Rada Ochrony Pracy przy marszałku. Myślę, że to też jest pewna płaszczyzna, gremium, które mogłoby się nad tymi sprawami pochylić. Macie tam państwo swoich przedstawicieli i to tam powinno być załatwiane. My jako Komisja na pewno tego nie załatwimy tutaj i dlatego przepraszam, że tak wszedłem pani w zdanie.

Główny specjalista w OIP w Krakowie oraz członek ZZPPIP przy OIP w Krakowie Anna Majerek:

Rozumiem.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Można oczywiście dyskutować. Natomiast pytanie, czy jest sens się tutaj wysilać, jak to nie przyniesie efektu. Dlatego, że my nawet nie mamy kompetencji, żeby tym się zająć. To wykracza poza właściwość tej Komisji.

Główny specjalista w OIP w Krakowie oraz członek ZZPPIP przy OIP w Krakowie Anna Majerek:

Rozumiem. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Marcin Józefaciuk.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

To znaczy, jeżeli podjęliśmy decyzję, żeby poprzednią petycję przekazać do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny, to może tą zamiast w ogóle nieuwzględniania, też przekazać do komisji merytorycznej, która nad tym pracuje – też jestem w tej komisji – a u nas zamknąć, bo rzeczywiście to jest systemowa...

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Możemy to oczywiście przekazać. Natomiast, szanowni państwo, to jest taki wyłom, bo za chwilę kolejne urzędy administracji publicznej będą do nas kierowały petycje, że chcą albo uregulować kwestie podwyżek, kwestie waloryzacji właśnie świadczeń czy kwestie urlopowe. My nie jesteśmy komisją do takich spraw czy komisją sejmową do takich spraw. Oczywiście to są sprawy ważne, bo nie twierdzę, że to nie jest ważne. Na pewno, skoro państwo kierujecie tego rodzaju pisma do Sejmu, to z całą pewnością to musi być istotne dla pracowników i zapewne takie jest. Natomiast, tak jak powiedziałem, to jest poza właściwością naszej Komisji. Szanując oczywiście państwa postulaty.

Rozumiem, że kończymy pracę i prześlemy petycję do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Szanowni państwo, rekomendacja jest taka, abyśmy zakończyli pracę nad tą petycją w naszej Komisji i przekazali tę petycję do innej komisji, Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw wobec takiego rozstrzygnięcia sprawy? Nie widzę. Bardzo dziękuję. Choć, szczerze powiedziawszy, też nie sądzę, żeby Komisja Polityki Społecznej i Rodziny tym się zajęła i zajmowała. OK, ale tak to uzgodniliśmy. Dziękuję bardzo.

Szanowni państwo, przechodzimy do kolejnego punktu naszego porządku obrad. To jest rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie zasad przeliczania emerytur kobiet po osiągnięciu 65. roku życia.

Petycję referuje pan poseł Marcin Józefaciuk.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Serdecznie dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petytor sformułował postulat, aby każda kobieta po osiągnięciu 65. roku życia miała ustawowe prawo do ponownego przeliczania emerytury na takich samych zasadach, jakie obecnie przysługują członkiniom Otwartych Funduszy Emerytalnych. Oczywiście ekspertyza opisuje dokładnie system emerytalny, filary i mechanizm przeliczania. Co jest ważne – zaproponowano zmianę ustawy o emeryturach i rentach, aby po osiągnięciu 65. roku życia kobieta miała ustawowe prawo do ponownego przeliczania emerytury na takich samych zasadach jak w OFE.

Propozycja ta budzi istotne wątpliwości prawne ze względu na konstrukcję ubezpieczenia emerytalnego. Ma ona charakter systemowy. Jej wejście w życie dotknęłoby znaczną liczbę osób obecnie pobierających świadczenia emerytalne. Obecnie różnice pomiędzy charakterem prawnym świadczeń otrzymanych przez osoby, które uzyskały okresową emeryturę kapitałową, a osobami nieposiadającymi takich świadczeń stanowią podstawę do odmiennego ustalania wysokości emerytury dożywotniej. Ze względu na dożywotni charakter emerytury przyznawanej osobom w wieku 60 lat, nie ma uzasadnienia merytorycznego do jej ponownego przeliczenia w wieku 65 lat. Realizacja postulatu wskazanego w petycji wiązałaby się ze znacznymi skutkami finansowymi dla finansów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a w dalszej konsekwencji – budżetu państwa.

Moim skromnym zdaniem rozwiązałoby się problem, gdybyśmy jednak zrównali wiek emerytalny kobiet i mężczyzn, o czym już jedną petycję robiliśmy, bo ustałyby wszystkie przesłanki konstytucyjne, według Trybunału Konstytucyjnego, które miałyby uzasadniać różny wiek przejścia na emeryturę. Natomiast ze względów zarówno systemowości, jak i znaczących skutków realizacji postulatu ekspert rekomenduje – i zgadzam się z ekspertem z Biura Ekspertyz i Oceny Skutków i Regulacji – nieuwzględnienie przez Komisję żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Już się przestraszyłem, panie pośle, że pan będzie rekomendował, żebyśmy pracowali nad tym, bo jeżeli pan sugerował podniesienie wieku emerytalnego dla kobiet...

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Nad zrównaniem tak, ale nie tego petycja dotyczy.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Czyli rozumiem, żeby podnieść kobietom czy obniżyć mężczyznom?

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Tutaj musieliśmy porozmawiać na ten temat. Natomiast jesteśmy jednym z niewielu państw, jeśli nie jedynym w Unii Europejskiej, które nie ma zrównanego wieku. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Myślę, że niektórzy nasi widzowie mogli się teraz obudzić, słuchając naszej Komisji.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Ale petycja nie tego dotyczy.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Takie słowa padają z ust posła z zaplecza parlamentarnego, tak naprawdę.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Niezrzeszonego, panie przewodniczący, niezrzeszonego.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Niezrzeszonego, ale wspiera pan koalicję.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Ja z miłą chęcią wspieram również pana prezesa, który jest członkiem tej Komisji, ani razu go nie było, więc nie zaczynamy debaty politycznej. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Nie, ale mówię o sprawach merytorycznych, mówię o postulatach merytorycznych.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Panie przewodniczący, wróćmy jednak do petycji.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Ale mówię o postulatach merytorycznych.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Petycja nie mówi dokładnie o tych postulatach. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Pan też nie zawsze jest. Bardzo proszę.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Zawsze jestem.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Szanowni państwo, teraz otwieram dyskusję. Kto z państwa chciałby zabrać głos?

Naczelnik wydziału w departamencie MRPiS Zbigniew Wasiak:

Szanowny panie przewodniczący, jeszcze raz Zbigniew Wasiak, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Rzeczywiście w pełni zgadzamy się i z propozycją pana posła niekontynuowania prac, jak i z opinią wyrażoną przez Biuro Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji. Dodam tylko, że to są tak

naprawdę w ramach tego samego systemu ubezpieczeniowego dwie zupełnie odrębne grupy ubezpieczonych, mające zupełnie inne regulacje, więc zrównanie na końcu któregoś z elementów jednej z grup jest w pełni niesystemowe.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę, a więc rekomendacja na szczęście jest taka, abyśmy nie uwzględniali żądania zawartego w tej petycji. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw? Nie widzę.

Nie uwzględniamy żądania zawartego w przedmiotowej petycji.

Szanowni państwo, to byłyby wszystkie petycje, które dzisiaj będziemy rozpatrywali. Mamy jeszcze odpowiedzi resortów. Ponieważ te odpowiedzi otrzymaliśmy uprzednio na piśmie, bardzo bym prosił, aby poszczególne resorty, jak będą zabierały głos, przedstawiały te odpowiedzi w sposób skondensowany, najważniejsze tezy, ośnowa tak naprawdę tych odpowiedzi, żebyśmy wiedzieli, jaki jest sens.

Proszę państwa, przechodzimy do rozpatrzenia odpowiedzi ministra cyfryzacji na dezyderat nr 196 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany Ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach. Bardzo proszę, resort cyfryzacji.

Radca w Departamencie Zarządzania Danymi Ministerstwa Cyfryzacji Joanna Pisarczyk-Jagielska:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, Joanna Pisarczyk-Jagielska, Departament Zarządzania Danymi w Ministerstwie Cyfryzacji.

Chciałam pokrótce przedstawić odpowiedź Ministerstwa Cyfryzacji w zakresie postulatu zmiany art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy o petycjach w przedmiocie zastąpienia wymogu wskazania adresu zamieszkania adresem do korespondencji. Ministerstwo pozytywnie odnosi się do propozycji i postulatu zawartego w petycji, uznając go za uzasadniony na gruncie przepisów o ochronie danych osobowych. Uzasadnienie naszego stanowiska jest takie, że głównym celem pozyskiwania adresu wnoszącego petycję jest zapewnienie skutecznej komunikacji pomiędzy podmiotem publicznym a obywatelem, na przykład przekazanie informacji o osobie, której petycja dotyczy. W naszej ocenie do realizacji tego celu wystarczający jest adres do korespondencji. Druga kwestia – adres miejsca zamieszkania służy często do ustalenia właściwości miejscowej organu. Jednak w przypadku petycji, które z natury dotyczą interesu publicznego lub grupowego, właściwość organu wynika z przedmiotu petycji, a nie z miejsca zamieszkania wnoszącego.

Mając na względzie powyższe argumenty, zdaniem Ministerstwa Cyfryzacji, pod kątem zasad RODO, postulat zmiany przepisu art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy o petycjach należy ocenić pozytywnie. Proponowana modyfikacja stanowi działanie wzmacniające zgodność krajowych regulacji z zasadami ochrony danych osobowych, a jednocześnie podnosi poziom bezpieczeństwa obywateli korzystających z konstytucyjnego prawa petycji i angażujących się w życie publiczne.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby się odnieść do tej odpowiedzi? Rozumiem, że ją przyjmujemy. Nie widzę żadnych uwag.

Przyjmujemy. Bardzo dziękuję.

Przechodzimy do kolejnej odpowiedzi. Jest to również odpowiedź Ministerstwa Cyfryzacji na dezyderat nr 198 w sprawie wprowadzenia systemu kwalifikacji utworów audiowizualnych pod względem kategorii wiekowych. Bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Telekomunikacji Ministerstwa Cyfryzacji Marzena Sawicka:

Dzień dobry państwu. Marzena Sawicka, Departament Telekomunikacji, Ministerstwo Cyfryzacji.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że kwestia kategoryzacji treści audiowizualnych, zwłaszcza treści VOD czy w ogóle treści w telewizji linearnej, to jest właściwość Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, w szczególności Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Natomiast my w swojej odpowiedzi chcieliśmy wskazać na pewne działania, które nie dotyczą wprost dostawców treści audiowizualnych, natomiast dotyczą kwestii treści zawartych w internecie i też szeroko rozumianej ochrony osób małoletnich.

Wskazaliśmy na procedowaną obecnie ustawę o ochronie małoletnich przed dostępem do treści pornograficznych i ta ustawa trafiła do Sejmu. Jest teraz w procesie notyfikacji. Ustawa ta zakłada kwestię weryfikacji wieku, czyli też tutaj jest pewna kwestia dotycząca tego,

od jakiego wieku jakie treści powinny być dostępne. Tutaj głównym założeniem jest obowiązek dostawców platform zawierających treści pornograficzne do tego, aby stosować skuteczną metodę weryfikacji wieku, a w przypadku braku takiej weryfikacji wieku strony te będą wpisywane do rejestru stron podlegających blokowaniu. Tutaj będzie nadzór prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej. A jeżeli chodzi właśnie o treści audiowizualne, obowiązki będzie miał prezes KRRiT. Oczywiście w tym zakresie też będą przewidziane sankcje karne, sankcje finansowe dla dostawców usług pornograficznych, którzy tych wymagań dotyczących ochrony małoletnich nie będą na swoich serwisach stosować. To jest pokrótce ta kwestia, którą Ministerstwo Cyfryzacji się zajmuje.

Natomiast w odniesieniu do osób małoletnich i kategoryzacji treści w usługach audiowizualnych, tak jak wskazaliśmy, właściwe byłoby Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego i być może akurat do tej komisji ta petycja powinna trafić. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Sprawą zajmował się pan poseł Józefaciuk. Uwzględniamy odpowiedź?

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Jak najbardziej.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Uwzględniamy, w więc przyjmujemy odpowiedź. Bardzo dziękuję.

Mamy kolejną odpowiedź, ministra kultury i dziedzictwa narodowego na dezyderat nr 199 w sprawie wprowadzenia systemu kwalifikacji utworów audiowizualnych pod względem kategorii wiekowych. Bardzo proszę.

Główny specjalista w Departamencie Prawa Audiowizualnego i Filmu Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego Marcin Morawski:

Dzień dobry. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, Marcin Morawski, Departament Prawa Autorskiego i Filmu, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Podsumowując krótko odpowiedź na dezyderat, z perspektywy Departamentu Prawa Autorskiego i Filmu, który reprezentuję, kluczowe jest pytanie, w jaki sposób postulowany system powinien odnosić się do kin oraz dystrybucji filmowej. W tym zakresie ministerstwo podziela przekonanie, że rodzice i opiekunowie powinni otrzymywać czytelną informację o tym, dla jakiej grupy wiekowej film jest przeznaczony. Nie oznacza to jednak, że właściwym instrumentem musi być od razu powszechny, administracyjny i sankcyjny system klasyfikacji wszystkich filmów. Kinematografia obejmuje bardzo różne formy obiegu, szeroką dystrybucję kinową, kina studyjne, festiwale, przeglądy, pokazy edukacyjne czy też działalność instytucji kultury. Dlatego ewentualne rozwiązania w tym zakresie powinny być proporcjonalne i możliwe do zastosowania w praktyce. W opinii ministerstwa bardziej adekwatnym kierunkiem wydaje się wypracowanie czytelnego standardu informacyjnego dotyczącego sugerowanego wieku odbiorcy filmu w dialogu z producentami, dystrybutorami i operatorami kin. Taki kierunek może być analizowany przy okazji szerszych prac nad ustawą o kinematografii i powinien zostać poddany szerokim konsultacjom publicznym.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Józefaciuk, czy odpowiedź przyjmujemy.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Myślę, że możemy przyjąć.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Przyjmujemy. Nie ma żadnych uwag. Bardzo dziękuję.

Szanowni państwo, na tym kończymy rozpatrywanie odpowiedzi. Dziękuję państwu z ministerstw.

Natomiast mamy jeszcze projekty dezyderatów. Mamy dziewięć projektów. Będę odczytywał, jeżeli będą jakieś uwagi do tych projektów, to bardzo bym prosił na bieżąco je po prostu zgłaszać.

Szanowni państwo, mamy pierwszy projekt w sprawie zmiany Ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Czy ktoś zgłasza jakąś uwagę? Nie widzę.

Przyjmujemy.

Kolejny projekt dezyderatu, w sprawie sporządzania i publikowania przez organizatorów wypoczynku dla dzieci oceny ryzyka występujących zagrożeń i środków podjętych dla ich minimalizacji. Jakież uwagi do tego projektu? Nie widzę.

Przyjmujemy.

Kolejny dezyderat, w sprawie zasad przyznawania świadczenia wspierającego, zasiłku pielęgnacyjnego i dodatku pielęgnacyjnego. Tutaj mamy uwagę od pani poseł Ruseckiej, która prosiła, aby wprowadzić zmianę na stronie drugiej. Przekażę do sekretariatu. Zamiast słów „po upływie roku”, „po upływie dwóch lat” po prostu, żeby zmienić. Mam tutaj zaznaczone, w którym miejscu, tak że naniesiemy poprawkę. Czy ktoś chciałby zgłosić jeszcze jakieś poprawki? Ma jakieś uwagi? Nie widzę.

Tak więc przyjmujemy.

Kolejny projekt dezyderatu, w sprawie obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne. Czy ktoś ma jakieś uwagi? Nie widzę.

Przyjmujemy.

Kolejny projekt, w sprawie zmiany art. 221, ust. 1 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Czy są jakieś uwagi? Nie ma.

Przyjmujemy.

Kolejny dezyderat w sprawie rekompensaty dla właścicieli lokali mieszkalnych za okres przewlekłości postępowań o eksmisję oraz nieopuszczenia lokalu przez najemców. Czy ktoś ma jakieś uwagi? Nie widzę.

Przyjmujemy.

Kolejny dezyderat w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie przepisów dotyczących funkcjonowania klubów sportowych. Są jakieś uwagi? Nie widzę.

Tak więc przyjmujemy.

Przedostatni dezyderat, w sprawie zmiany tekstu hymnu państwowego Rzeczypospolitej Polskiej. Czy mamy jakieś zastrzeżenia do tego projektu? Nie widzę.

Przyjmujemy.

Ostatni dezyderat, w sprawie zmiany Ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń. Czy są jakieś uwagi? Nie widzę. Nie ma.

Przyjmujemy. Bardzo dziękuję.

Na tym kończymy posiedzenie naszej Komisji. Zamykam je.

Dziękuję za uwagę. Do zobaczenia.